

Indenrigsministeren: Den ærede sidste Taler bruger altid saadanne besynderlige Udtryk imod Regjeringen; navnlig beskylder han den her for Holdningsløshed, hvilket jeg troer i dette Tilfælde er aldeles uden Grund. Jeg har meget tydelig udtalt, hvorfor jeg tvivler om, at det vil være rigtigt at overføre paa Kjøbenhavn det Princip, der gjælder for det øvrige Land med Hensyn til Valgene af Medlemmerne til Communalbestyrelsen, og jeg kan virkelig ikke indsee, at det skulde være Mangel paa Holdning, at man ikke vil udvide et Princip, som man ikke anerkjender for at være aldeles hensigtsmæssigt. Jeg troer, at der er noget Begrundet i, hvad jeg ansøgte imod dette Princip, at det nemlig paa en unaturlig Maade deler Befolkningen i to forskjellige Classer, og der er saaledes ikke i den Henseende vist nogen Holdningsløshed fra min Side. — Hvad angaaer den anden Anke, som den ærede Taler med ligesaa stor Suffisance kastede hen, da har han neppe hørt, hvad jeg har sagt; thi jeg har aldeles ikke udtalt, at jeg vilde fraraade Lovforslagets Stadfæstelse, hvis det blev vedtaget i den Skikkelse, hvori det er foreslaaet af Udvalgets Fleertal; jeg har kun sagt, at jeg kunde ikke indlade mig paa at foreslaae Loven til Stadfæstelse, naar Census blev nebsat saaledes, som det er blevet vedtaget i det andet Thing, og at jeg derfor i ethvert Fald vilde have mig forbeholdt at stille det Endringsforslag til Sagens næste Behandling, at den i Regjeringens Forslag oprindeligt foreslaaede Valgretscensus alder blev optagen. Jeg har altsaa bestemt nævnt, i hvad Retning mit Forslag skulde gaae, og jeg troer derfor, at den ærede Talers Behreidelse i det Hele taget var aldeles ubegrundet.

Krieger: Jeg vil dog tillade mig at gjøre den ærede Indenrigsminister opmærksom paa et Punkt, som det forekommer mig, han overseer ved den Maade, hvorpaa han argumenterer med Hensyn til det Forslag, der er fremsat af Udvalgets Fleertal. Var nemlig det, som han gjorde gjældende imod dette Forslag, begrundet, saa var jo Regjeringens eget oprindelige Forslag ogsaa urigtigt. Det er vistnok det, der — som allerede tidligere bemærket: enhver

Engl synger med sit Næb — ligger paa Bunden af den ærede Landstingsmands (Behmann) Yttringer imod Indenrigsministeren. Naar man siger, at det Forslag, der er stillet af Udvalgets Fleertal, er mindre heldigt, fordi det begrundet en Afstillelse mellem de forskjellige Borgere i Kjøbenhavn, saa rammer dette jo netop fuldelig det Forslag, som er fremkommet fra Regjeringen, ja, det forekommer mig endogsaa, at denne Bemærkning, hvis den igrigt var rigtig, i endnu højere Grad vilde ramme Forslaget, som det er fremkommet fra Regjeringen; thi der er dog en større Afstillelse mellem dem, der slet ikke faae nogen Stemmeret paa Grund af, at deres Skatteindtægt er under den Grænse, der fastsættes i Lovudkastet, og dem, som have Stemmeret, end der er imellem dem, som dog komme med, og de Andre, som tillige faae en noget forstærket Ret. Var altsaa den Omstændighed afjærende, at der ved Valgretsbestemmelserne kommer en Forskjel ind, saa maatte baade det oprindelige Forslag, som det kom fra Regjeringen, og det Forslag, som nu er kommet fra Udvalget, være absolut forkastelige. Men naar nu den ærede Minister har anseet det for nødvendigt, at der med Hensyn til Ordningen af disse Forhold i Kjøbenhavn tages Hensyn, som paa een Maade ere blevne iagttagne i det oprindelige Lovudkast, forekommer det mig, at den ærede Minister, hvad enten han foretrækker det One eller det Andet, ikke mod Udvalgets Forslag tør bruge det Argument, at der derved indføres en uheldig Afstillelse; thi denne Afstillelse, om den forøvrigt er uheldig — hvad jeg ikke troer — bliver nok saa stærk ved Regjeringsudkastet. Jeg troer, som sagt, ikke, at den er uheldig; thi Spørgsmaalet er, om det ikke er nødvendigt, at der er en saadan Forskjel. Det er derom, det Hele dreier sig, og derfor skal jeg, da der ikke foreligger noget Endringsforslag fra Ministeren, stemme for Udvalgets Forslag. Var Sagen gaaet igjennem Folkethinget saaledes, som den oprindeligt forelaa fra Regjeringen, og havde det oprindelige Lovudkast altsaa foreligget her, kunde jeg ogsaa have stemt for det; men jeg vil fraraade det ærede Thing aldeles at opgive den Grundsetning, som i forskjellige Skikkelse har fundet sit Udtryk, dels i Kjøben-